

Von Art Weiblich carminly Buch von
Krieg Herder / Solen etliche b. G. H. und große

W 3.711

Handwritten text on the right edge of the page, including names like 'Jacobus', 'Thomas', and 'Hieronymus'.

7

CASPARIS
CUNRADI
Phil. & Med. D.

AD
Q. HORATI FLACCI
Odarum
Librum I.

PARODIAE

OLSNÆ SILESIOR.

Prælo
Böfsemesseriano.

clō lōc IX.

*Nov. et Amplis. On. Christoph. Disel-
meyero Auctor.*

Ad Magnificum, Nobiliſ.

atq; Ampliſ. Virum,

DN. CHRISTOPHORUM
AB HOBERG, IN FUR-
STENSTEIN, &c.

Dominum & Fautorem meum,
eximiè colendum.

ANNUS ad exodiũ rursus ſua cornua duxit,
Dum tenet æqvorei Sol habitacula Capri.

Aurea ubi lapſo recluſit ſecula mundo. (M. O.

CHRISTUS Patre DEU S, Matre creatus HO-
Tempus ô optatũ! memoranda ô gaudia Bruma!

Quæis majora dies nulla, nec annus habet.

Nunc imi certant, certant nunc munere ſummi,
Atque vident anni ſata ſecunda novis.

Hos ego jam pariter, generoſe, ſecutus, HOBER-
Ecce tibi Strenam miſſiculo tenuem.

Strenã præpingvi quã ſevit HORATIUS arvo
Quo nec erat, nec erit major in Orbe lyrã.

Tu ſolito pro more libens hanc accipe dotem,

CUNRADIq; memor vive, valeq; tui.

Si quid vota valent, hoc uno finio voto;

Conjuge cum ſalvus ſis uti, ſiſq; Paternã

M. T.

Cum officio & cultu

CASPAR CUNRADUS D.

CASPARIS CUNRADI
Parodiarum

LIBER I.

AD CHRISTOPHORUM AB HOBERG

In Fürstenstein, &c.

Ex Odâ I. Mæcenas atavis.

HOBERGI lepidis edite Gratiis,
O & deliciũ & dulcis amor me⁹!
Sunt, qvos lautitiis curriculum
adbreve

Transegisse iuvat; vitaqve blandulis

Consummata jocis, molleq; basium.

Poclorum socios congregat ad Viros.

Hunc, si colloqvii turba Gnathonici

Surgit blandifonis tingere laudibus?

Illum, si propriae condidit arculae,

Qvicquid de variis légerit artibus?

Pergentem stolidos radere turpiter.

Nummos, Iátricis conditionibus

Numquã permoveas, ut vel in horulam.

Ferventes avidus contineat manus?

Martem fulmineis ensibus horridum

Bellator metuens, ocium & aureas

A 2

Laudat

Laudat pacis opes: mox recipit novam
Mentem, nō docilis commoda perpeti.

Est, qui nec vegeti jugera rusculi,
Nec terram rigido scindere vomere
Spernit: nunc locuples farræ sub horreū
Condens, nunc pecoris svave bonū sui.

Multos lustra juvant, atq; feræ canum
Larratu timidæ, telaq; bestiis
Formidata: natat per mare turgidum,
Mercator, patrii liminis immemor,
Seu spirent placido flamina murmure,
Seu quasset laceras unda furens rates.

Me magnarum Hygiæ pocula virium
Vi clarant validâ: me Sophiæ decus,
Musarumq; leves cum Charisin modi
Ereptant tenebris: nam neq; pharmaca
Latous cohibet; nec Sais innuba
Musaum renuit subdere nablum.
Quod si me his Genii dotibus accipis,
Vivaci referam carmine te meum.

AD CHRISTUM

Pro felici novi anni auspicio.

EX ODA II. Jam satis terris.

JAM satis nobis crucis, atq; duræ
Sortis ostendit DEUS, & minace
Dexterâ plures jaculatus hastas
Punit Orbem.

Punit

Punit gentes nova quò rediret
Versio mentis mala multa quæstæ,
Omne quò Dæmon scelus egit, amplam
Perdere terram.

Inferum & diam genus anxio ædem,
Priva quæ sedes fuerat beatis:

Et superstructis vetera occiderunt

Fraudibus æqua.

Vidimus pestem rigidam nocenti

Littore in nostro miserè veneno

Ire repletum tabulata ditum,

Tecta quæ; egentum:

Ætheris dum se rosei Dynasta

Jactat ultricem: ruit & furenti

Caritas ripa, Domino probante

Crimina propter.

Audiunt, Turcas acuisse ferrum,

Quò greges CHRISTI gravius ferirent:

Audiunt pugnas virio patrato

Secula nostra.

Quem vocet Divum populus caduci

Corporis rebus? prece quæ fatigent

Christidos cætus minus audientem

Vota JEHOVAM?

Cui dabit partes mala vindicandi

Rex DEUS? tandem venias, precamur,

Carne mortali redimitus artus,

CHRISTE Redemptor;

Λ 3

Et

Et vel in celi rutilantis ædem,
Quam Salus circum-volat atq; Vita,
Gaudium & perpes, requiesq; dulcis,
Transfer onustos

Hei nimis longâ rabie malorum!
Quos fames vexat, galeæq; tristes,
Et lues pestis nocitura favo
Fulminis ausu.

Sive, si mayis superesse adhuc nos,
Mera sit cunctis, velut anno, duris;
Annus & præsens ut eat sereno,
Annue, vultu.

Serus ad pœnam properes, diuq; ve
Mitis inter sis populo misello:
Neve te nostris vitiis ad acrem,
Percitus iram.

Tolle; sed vultu potiùs benigno
Audias dici Pater & Patronus:
Neu finas pravos furere usq; inultos,
Te, JOVA, Rege.

Ad Pindum,

PRO

FRIDERICO TAUBMANO,
Poëtarum Phœbo:

Ex ODA III. Sic te Diva potens.

Sic te Nata sagax Jovis,
Sic turma Clara, vivida numina,
Musa-

Musarumq; regat Pater,

Aversis aliis, præter Hiantios

Pinde ó! qui tibi creditum

Mactas TAUBMANIDEN: Vati bus

Jungas avigenum, precor, (entheis

Et serves animi delictum mei.

Illi Phœbus & ars potens

Intra pectus erat, qui melicam sacro

Tentavit modulo chelyn.

Primus; nec timuit barbariem tru-

Occursantem Aganippisi, (cem

Nec dentes rigidos, nec stolidum

Qvo non arbiter Aonis (Midam,

Pejor, tollere seu spernere vult me-

Qvem sortis timuit modum, (tra-

Qui fixis oculis monstra volantia,

Qui vidit labra frivola, &

Informes maculas despicientium;

Non frustra Deus addidit

Prudens fluminib⁹ Bellerophontiis

Musas: namq; Sebethides

Non spernenda Deæ flumina prote-

Solers omnia volvere (gunt.

Gens Musæa, canit per melicum ne-

Solers Virgilii caput (mus.

Heroös numeros Vati bus attulit.

Post illum Clariâ domo
Subvectum, suboles se nova Musicæ
Metris exhibuit suis,
Heroisq; prius mœsta Elegeia,
Nervis substituit fides.
Emensus Lyricû carmen Horatius
Plectro vix homini dato. (labor.
Transcenditq; Helicon Aufonius
Nil nunc Vatribus arduum est. (neq;
Ævum ipsum volumus carminibus:
Per nostram patimur chelyn.
Acceptata Deum ponere nabilia.

AD
ABRAHAMUM SANDECUM
PHIL. ET MED. D. super Reginae
Anfangiæ Conjugis carissimæ
obitu.

EX ODA IV. Solvitur acris hyems.

Solvitur arrha tori durâ vice mortis & ferè
Necantq; caram tres Dea maritam: (tris
Ac neq; jam suboli gaudet Pater, aut hero mi-
Nec tecta sveto prosperantur usu. (nistri;
Jam Citheréa gemens lessum canit occidente
Iunctaq; Musis Gratia dolentes (tadâ,
Alternâ pectus feriunt vice, dum graves RE-
Mors ad ppingvans dissipat favillas. (GINE

AS

Nunc

Nunc decet aut pullâ mœrens caput impedire vit-
Aut veste, manes quâ volunt, nigellâ. (tâ,
Nunc & ad exstructum Functæ decet ejulare
Seu præstet ore, sive præstet oculis. (bustum,
Lurida mors unâ quærit viâ egêtium latébras,
Ditumq; fellas: ô beata Conjux!
Vne meta tua spem nos jubet abdicare longam:
Nec te petit Nex, invidæq; Parca,
Atq; humus exilis lethi domus: huc semel re-
Nec regna mundi postulabis hujus; (lata,
Nec bona fluxa soli mirabere, quæis calefcit
Nunc omnis, & mox tristiter peribit. (Orbis

A D

JACOBUM CHIMARRHÆUM

COM. PAL. EQ. AUR. SACR.

Cæs. Majestatis Eleëmofynarum
Majorem. &c.

EX ODA V. Quis multâ gracilis.

QVIS docto melicis te Vir in Orgiis?
Imburus numeris poscit Hiantis?

CHIMARRHÆE, sub arvo?

Cui sparsam decoras comam.

Dives Laureolis? ah quoties opes?
Collatumq; decus dicer! & ardua

Vivis atria fertis?

Attestabitur integer,

A S

Qui

Qvi nunc te fruitur clarus Apolline:
Qvi semper placidum, semp amabilem:
Sperat; conscius oris
 Candentis: Vegeti, qvibus
Attentatus ades. Me citharâ virens
Musââ titulus concitat, omnia
 Consecrassè potenti
 Ornamenta lyræ Deo.

AD
EILHARDUM LUBINUM, SS.
THEOL. D. & Professore[m]
Rostochiensem.

EX ODA VI. Scriberis Vario.

DICERIS Melicis clarus, & Oscanum
Ductor, Pierii numinis obside,
Qvam-rem-cûq; sagax versib⁹ aut chely
 Vates, te, duce, fecerit,
Nos, LUBINE, neq; hac dicere, nec catam
Flacci Melpomânen serpere nescii;
Nec venam Satyræ per juga Persiæ,
 Nec svavem Juvenis lyram.
Tentamus, tenues ardua: dum pudor
Imbellisq; metri vena fluens negat
Splendorem Lyrici Principis, & tuum
 Vili deterere augmine.

Qvis

Quis Phœbū strophio vincū Aganippio
Sat laudaverit, aut Mœoniis modis
Præstantem Andiaden, aut opè carminis
Pelignum Clariis parem.?
Nos cantamina, nos bella Sebethidum,
Largis in melicos dotibus entheos
Spectamus stupidi: sive quid addimus,
Non præter Genium leves.

AD CASPAREM ARTZAT IN
SCHOTKAVV, REIPUB. VRATISLA-
viensis Senatorem, in Vigiliâ
Magorum.

EX ODA VII. *Laudabunt alii claram.*

LAUDABUNT alii diam Themis, aut
Meditrinam,
Aut Sophien, Sophicavé Minervæ.
Munera; vel plectro Mufas, Charitesvè
Insignes; aut murmura Svadæ. (lepore
Sunt, quib⁹ unū op⁹ est, Bellonæ vindicis
Carmine vividulo resonare, & artes
Undiq; florentē fronti præponere Palmâ
Plurimus in Mavortis honorem.
Aptâ dicit Erô Cyprin, dulcesq; Napæas:
Me nec tam celebris Stagyritæ,
Nec tam divini permovit vena Maronis;
Quam fatus Omnipotente Parente;
Et

Et Mater Virgo; & Pastorū turba, Magiq;
Doribus ex Oriente profecti, (stum
Sid⁹ ubi ignito pramōstrat lumine CHR
Matre latum; neqve decipit astus⁹ (to
Herodis. Sic tu repetens agitare memē
Latitiam, festiq; vigorem, (curis
Dulci, ô ARTIZIE, sono; seu te pragnantia
Fulcra tenēt; seu vasta tenebit (necēq;
Tegminis ora tui. CHRISTUS Phlegetōra,
Quum peteret, tamen incluta Flatu
Pectora califluo fertur firmasse vigōre,
Sic tristes adfatus amicos⁹: (locorū,
Qvo-Vos-cunq; trahet gravior fortuna
Ibitis, ô animæ redimēda! (CHRISTO:
Nil desperandū CHRISTO duce & auspice
Sumus enim pmisit IōVA, (curum:
Innocuū repatente polo Phlegetōra fu-
O lati, & pia vota ferentes⁹ (lingvas
Mecum sape Viri! nunc cantu solvite,
Cras festum celebrabimus ingens⁹.

AD MORTĒM
SUPER JACOBI MONAVI V. CL.
OBITU.

EX ODA VIII. Lydia dic per omnes.

MORS fera dic, per iras⁹
Te tuas oro, MONAVUM cur prope-
ras necando Per-

Perdere? cur perennem, (mæ?
Invides vitam cupido nominis atq; fa-
Cur neqve Musicalis? (litis?
Inter Ascraeos resider? lumina nec po-
Pascit acuta libris? (Minervam,
Cur neqvit fontes Clarios visere? cur
Aëre concitato (arte,
Ocyus linqvit, neq. jam nomina gestat
Magnifica: antè laude, (claro?
Ante trans Alpes titulo nobilis avi-
Quid cadit, ut Phrynonda? (lethi
Improbū dicunt socium sub tenebrosā
Tegmina? ne Deorum (ret figuram,
Cultus in terram & fragilem concide-

AD

CHRISTOPHORUM AB HOBERG

In Fürstenstein, de die Geniali.

Ex ODA IX. *Vides ut aliā stet.*

VIDES, ut alto fulgeat athere
Natalis, & jam concipiant modos?
Musa recantantes, novoqve
Gaudia pervolitent sonore.

Adsume pectus, vota super die
Large resolvens, atqve lubentiūs?
Deprome fumosum parentis?
CHRISTOPHORE, Æmonii faler-
num. Per-

Permitte Jov. & cetera; qui simul
Morbos removit corpore langvido
Exastuant: nec dolores,
Nec validi revidentur ignes.
Quid sit futurum cras, age, desine, ev
Quam fata lucem nunc tibi dant, ovans
Consume; nec svaves lepores
Sperne refes, neque jubilatus;
Donec juvenæ te species habet,
Optata. nunc & barbitus, & chelys,
Svavesqve Musarum sonores
Harmonico resonent susurro.
Nunc & latentis flore renellulo
Fragrans odoris prodeat halitus:
Sertoqve fulgescant capilli,
Aut digiti redolente Nardo.

AD

BALTHASAREM EXNERUM
P. L. summo in Philosophiâ
gradu ornatum.

Ex ODA X. Mercuri sacunde nepos.

BALTHASAR dilecte nepos Themis
Qui catas ædes melici vireti (stos,
Mente qvasisti stabili, fidelis
More ministri:
Te cano doctæ Sophiæ & Minervæ
Militem,

Militem, cultaq̄ve Dices sodalem,
Fervidum, quidquid placuit labore
Volvere crebro.

Te, sacros olim quia potitasti
Largiter fontes, melicum vegenti
Carmine ut cernit, nitidus brabejo
Cinxit Apollo.

Quin & armatam, duce eo, Minervam,
Dum colis, sancta Themide haut relictā,
Optimasq̄ve artes & honora Phœbus
Serta dicavit.

Tu piās cultis recreas Camēnas
Versibus: linguaq̄ve gravem reflectis
Melleā Svadam, titulo boniq̄ve
Clarus & aq̄vi.

AD DANIELEM RINDFLÉISCH
BUCRETIUM, PHYSICUM
VRATISL.

EX ODA XI. Tūne q̄vesieris.

Tūne rejicias sumere amans, quē tibi quē tuis
Lycophōta sacro, BUCREADE, neu Heliconios
Detrectes numeros, dū melius, quidquid erit, seras
Seu savaes modulos, seu tribuit barbitō Aclius,
Qua nunc adpositis exacuit pectinibus fides
Musæas. savaes; munus ames: omnib⁹ & locis
Corpnū savaes. Dum canim⁹, pectore decidunt
Cura. vive diu, quā minimum turbid⁹ anxio.

AD

AD EUMDEM.

EX ODA XII. *Quem Virum aut.*

QVEM Sophum aut Coum citharâ vel
Barbitio fumis resonare Musa? sacri
QVEM Virum? cujus recinant honora,
Carmina nomen,

Aut in umbrosis SLESIDOS viretis;
Aut super montes; celebrivé in Urbe,
Unde signatam benè consecuta,
Pharmaca terram.

Arte secretâ celeres morantem,
Mortis insultus, rabidumqve virus
Fortem & amissas medicante succo
Reddere vires?

Qvid? priùs dicam meritis Parentem,
Laudib? qui res Medicùm atq; Vatum,
Qui lyram & cantus, variasqve terrâ
Edocet herbas?

Unde nil majus celebratur ipso;
Neve par quidqvâ, nec adest secundum:
Proximos illi tamen ÆSCULAPUS?
Servat honores?

Pharmacis præstans neqve te filebo.
THËSSALE, atq; agris PODALIRI amate
Artubus? nec te metuende letho,
Docte MACHAON.

Et

Et Coum dicam; simul & GALENUM,

Usqve victuris genis utrumqve
Nobilem, quorum medicina nifu

Tota refulsit.

Aufugit philtris agitatus humor;
Concidunt morbi, fugiuntq; Parca;
Et minax (quod sic voluere) busto

Morta recumbit.

MESUEN post hos prius, an sagacem,
VIDIUM, aut RHAZEN sonem, an AVICEN-
Optimos ausus, dubito, an VESALI (NÆ

Nobile nomen..

TRALLIUM, CORDUM, Geniiq; magni
LANGIUM, & CELSUM, CAPEVACCIUMq;
Lætus Actæâ recinam Camenâ,

FERNELIUMq;

Hunc, & argutum Medicis CRATONEM
Utilem morbo tulit; & FORESTUM
Nostra tempestas, & opima multo

Secula luxu.

Splendet obscuris velut ignis oris
Fama PLATERI; micat inter omnes
SAXONIS² fidus, velut inter astra.

Cetera Phœbus².

Pœonis cœtus generose Mysta,
Orte BUCRETO, Tibi cura lasi
Corporis fatis data: Tu sereno

Numine cures²,

B

Scu

Seu nosus Cives Patriam tenentes
Adgravat nisu domitos maligno;
Sive dejectos aliis in oris
Viribus agros;
Te minor lassos citò linquat artus;
Tu manu doctâ mala cuncta pelle;
Tu parum fido valitura subde
Pocula letho.

Scr. Strega An 1600.

A D
THOMAM ELSBETHUM
MUSICUM

EX ODA XIII. *Quum Tu, Lydia.*

QVUM tu, Vir bone, Musica
Concentus lepidos, sva via Musica
Edis murmura, na meum
Fervens Pieria voce cluit jecur.
Tunc & mens mihi, tunc vigor.
Imo corde sedet, & sonor auribus
Gratus molliter insonat,
Qui me Musicolis tangit amoribus.
Lator seu tibi blandulos
Moverunt strepitus harmonica sono
Rixa: sive melos grave
Ornavit celebri cantica Symbolo.
Hoc ex me catus audias:
Speres perpetuum Musica versibus
Lau-

Laudantem orgia, quæ Mel
Multâ parte sui nectaris imbuunt.
Felicem ter & ampliùs, (lis
Quem divina tenet Musica: nec ma-
Disturbata sonantiis dis.
Vox discors streperis dedecoret mo-

AD JOHANNEM HENCEIUM

à Blanckenburg, Crucigerorum cum,

Rubeâ Stellâ per Poloniam & Silesiam Magistrum
supremum, ad D. Matthiæ VratisL.

Inde die Natali.

EX ODA XIV. O navis, referent.

O HENCI, referant in gemitus novæ
Te curâ? ô quid agis? latiter inspicere

Fastos! nonné vides, ut

Pleni lætitiâ lares,

Et festo Genius lumine gestiens

Pimplæaque cluant? ac sine versibus

Vix servare Camenæ

Possint multi sonabilem,

Pindû? en heic tibi sunt cõdita carmina;

Heic vincla: hæc iterum solve potens

Quamvis mysticus heros (manu:

Jovæ presbiter optimi

Praefers & genus & nomen amabile,

Nil factis Melicusnectere vinculis

Horret. Tu nisi Musis

Debes symposium, vide.

B 2

Nuper

Nuper sollicitum si tibi tædium,
Nunc sit delictum, sit pia alacritas:
Inter sacra gravantes
Absint festa dolentia.

PHOEBI IN MORTEM MINÆ
Super Obitu

JACOBI MONAVI VIRI CLARIS.

EX ODA XV. Pastor quum traheret.

RECTOR quum raperet sub stygia nixib'
Lethæis MONAVUM mortifer inclutū,
Ingenti Aonias cordolio obruit
Divas, ut gemeret fera
Phœbus fata. malâ polceis avi Virum,
Quem multo repetent Numina milite
Perhæbæa, domos rumpere tetricas,
Et regnum Triviæ fremens. (cæ
Heu! heu! quant' adest & Themidi & Dr
Plangor! quanta moves tristia Musicæ
Genti! jam citharam Pieris & fides,
Lessumqve & lacrimas parat.
Nequidquam stygii præsidio ducis
Pandēs guttur hians, grataq; Erinnyfi
Horrenti jaculo funera divides;
Nequidquam tumulo graves
Diras & generis tela Aganippii
Virabis, strepitumq;: & celebrem metris
GRUNÆUM: tamen heu serus averneos
Ungves flumine prolues!

Non

Non BERSMANIADEN perniciem tuæ
Genis? nõ agilem TAUBMANIUM times?
Urgent impavidi te HUGOQ; GROTIUS,
GRUTERUS, SCALIGERQ; amans
Artis, sive opus est vincere carmine,
Non Athleta piger: CASELIUM quoque
Cernes: ecce venit te petere impiger.
LAUBANUS melicis potens:
Quem tu, dama velut collis in altera
Vilum parte canē, graminis immemor,
Ingenti fugies exanimis metu,
Non hoc præmeituens prius.
Iracunda dicam letho operabitur.
Umbraeumque duci Musā Heliconia:
Per longas hyemes anget Hiantius
Fervor Tanarias domos.

AD M. GEORGIUM CAROLIDEM
à Carlspergá, P. L. C. & Novæ
Pragæ Secretarium.

Ex ODA XVI. O Matre pulcrâ.

O Vate docto profate doctior,
Quod- gestienti- cunq; voles, epos
Dabis poësi, sive plectro,
Sive modis liber auspicas.

Non asteriscus, non adytis quatit
Noctis tenebras aurea Cynthie;

B 3

Non

Non Phœbus æquè ; non corusca
Sic radiant super orbe flammæ,
Dia ut poësis : quam neque barbarus
Oppressat ausus, nec rigor æmulus,
Nec lingua mordax, nec timendo
Zoilus ipse nocens veneno.
Apollo fertur subdere Musica
Svavi sonorus particulam undiqve,
Divinam, & innati vigoris
Vim Clario adposuisse Pindo.
Sylvas Camenæ Threicio sono
Movere, & altis carmina rupibus
Fuere causâ, cur salirent
Latiter ; injiceretqve Ponto
Magnum stuporem barbitos Orphea.
Intende nervos. Me quoq; Delii
Allexit in dulci juventâ (res
Clangor, & in melicos sono-
Movit cluentem : nunc medicis ego
Mutare quæro musica : dum mihi
Fiunt retractatis acerba
Deliciis, animumq; demunt.

A. D. D. BALTHASAREM BRUNNERUM
Illustrissimorum Principum Anhaltinorum
Consiliarium & Archiatrum.

Ex ODA XVII. Velox amœnum.

Felix medentum sapè volumina,
Mutat Poësi Phœbus, & invidos

De-

Defendit insultus ministris
Usq; suis, ridosq;ve morsus.
Impune lætum per nemus entheos
Edunt canores, & metra Delia
Herois ancillæ canori,
Nec tetricos metuunt Odiros;
Nec mordicantes carmina Zoilos,
Utinq;ve svavi, Vir bone, barbito
Colles & Ascraï virentis
Musica personuere tecta.
Di me reservant; Di s sonitus mei,
Et Musa cordi est: hinc tibi adorea
Manabit ad plenum vegenti
Laudis amorũ operosa plausu
Heic in reclusa Phocide, Pœonos
Levabis æstus, & fide Delia
Tolles facessentes laborem,
Sacrophagum, rigidosq; mor-
Heic musicalis pocula Nectaris (bos.
Duces sub umbrâ, nec Rhodopæius
Cum morte confundet sacerdos
Iurgia; nec metues dolorans
Symptoma mœstus, ne stimulo truci
Exasperatum conduplicet malum;
Et sternat artus exfolutos
Viribus, occiduumq; pectus.

Ad

AD NANUM,

EX ODA XVIII. *Nullam, Vare, sacra.*

Nullam, Nane, thâ peste prius, dispicias Inem
 Circa putre solum pectoris, & nubila gloria:
 Cunctis crimina nam priva suum cor perhibet; neque
 Errores aliter corripies transgredientium.
 Qvis post fata suum dedecus aut opprobrium velit;
 Qvis non te potius laudis epos? teq; virens decus?
 At ne quis positum transfiliat limen adorea,
 Titanæa monet cum gemitu turba sub inferos
 Debellata; monet Liriopes Natus amans sui.
 Nam laudem atq; luem perpetuo sine cupidinum
 Discernunt homines. Non ego te, vivida Gloria,
 Jovitam referam, nec variis laudibus inlutam
 Sub dium rapiam: nota doma Liriopæia
 Formæ svavia, quæ subsequitur cæca Philautia;
 Exurgens tumidâ plus nimio fama superbiâ
 Contentusq; sui finitimi, peste nocentior.

DE OBITU LAURENTI SCHOLTZI
 Medici Vratislaviensis.

EX ODA XIX. *Mater seva.*

FATUM triste vigentium,
 Parcarumq; jubes me rigidum trias,
 Et lugubris humatio
 Finitis oculos reddere lacrumis.
 Angit SCHOLTZIADÆ exitus
 Curantis medico principe faustiùs.
 Angit dura necessitas,
 Et vultus minimè post modò cõspici.
 In te Morta ruens gravis
 Umbras deseruit: nec patitur torum

Et

Et præsentis egentem opis (tinent.
Prolem cernere: nec quæ insuper at-
Heic tristem mihi naniam, heic
Ploratus, Melici, jungite, votaquæ
Viræ cum requie novæ
Supremo fuerit latior æthere.

AD

PAULLUM A GISBICE P. C. L.

Nobilem Bohemum.

EX ODA XX. *Vile potabis modicis.*

VILE captabis melicis pœma
Cantibus, mōto quod ego ipse ple-
Conditū lusi, data teste remet (stro

Quum mihi Laurus,
GISBICI Vatum decus! ut potentes
Phocidos Divas, simul & sacrata
Dicerem versu graviore docti

Numina Pindi.

Stridulam & venâ gracilem tenellâ
Tu leges Musam: mea nec Calábri
Temperant succi, nequæ Mantuanæ
Carmina lymphæ.

IN MARIAM VIRGINEM, ET
INFANTEM JESULUM.

EX ODA XXI. *Dianam teneræ.*

B 5

MARIAM

MARIAM teneræ dicite Virgines;
Infantem, pueri, dicite **JESULUM**;
JEHOVAMq; supremo
Cantandum **Aligerum choro**.
Vos lætam puero hoc, & læpido sono,
Quodcunq; aut Volucris provenit agmi-
Pastorum aut vigilantum, (ne)
Lingvis & Sophici gregis;
Vos cunas totidem tollite laudibus;
Natalemq; , mares, **BETHLEN JESULI**;
Excarnemq;ve **JEHOVA**,
Maternaq;ve hominem cute;
Hic fortè lacrumosam, hic rigidam famem
Pestemq; à populo & **SLESIDOS** orbita in
Turcas atq;ve **Gelonos**
Vestram motus ager prece.

A D

M. JOHANNEM AB HOECKELS-

HOVEN SCHOLÆ MAGDALÆ

VratisL. Rectorem

Ex ODA XXII. Integer vita, scelerisq;

INTEGER famæ, fideiq;ve plenus

Non eger Martis clypeo, nec arcu;

Nec venenato tetricis madore,

JANE, sagittis;

Sive per turbas iter invidentes;

Sive facturus per amarulentos

Zoilos.

Zoilos, vel quæ loca mordicatrix
Possidet Ate,
Namq; me Pindo Lycus à virenti,
Dumicatam sector Sophien, & intra
Terminum Musis moror eruditus,
Pellit euntem.
Quæ portentum neqve bellicosa,
Turcia in lucis alit impeditis,
Nec Scythæ tellus generat, ferarum
Horrida nutrix.
Quære me, cultis ubi docta campis
Pallas Actæo refovetur igne,
Quem locum Pindi Dominæ, sacerq;
Delius urget.
Quære sub tecto nimium propinqvæ
Laudis, in fano residu negato:
Svave fingentem Sophien amabo,
Svave loquentem.

AD

CHRISTOPHORUM LINDNERUM
THEOLOGUM.

EX ODA XXIII. *Vitas hinnuleo me.*

ARDES, LINDNERIDE, me similis patri,
Gestanti proprium cordis in abdito
Natum, non sine magnâ
Fortunæ atqve animi fide.
Nam

Nam seu difficili sortis, inhorruit
Adipectus facie, seu rosea malum
Dimovère qvadrigæ,
Et mente & manibus juvas.
Qvare nunc ego te, Natus ut unicus,
Æternante fide prendere gestio:
O sic pergito Natum,
Constanter profèqui tuum.

AD

DANIELEM RINDFLEISCH

BUCRETIIUM, PHYSICUM

Vratislaviensem,

Super obitu

VALENTIS ACIDALI

Philosophi, Medici & Poëtæ.

EX ODA XXIV. *Qvis desiderio sit.*

Qvis desiderio sit modus, aut qvies
Tam Vatis lepidi? prome recòditos
Luctus, Terpsichorè: cui melicū Deus
Plectrum cum fidibus dedit.

Ergo ACCIDALIUM lethificus sopor
Urget? cui generis Præstes Hiantii
Parnassæus Herus, cui Meditriнадve
Quando restituent parem?

Cunctis hic eqvidem lugubris occidit;
Nulli lugubrior, qvàm tibi, BUCRETI:
Tu

Tu frustra pius, heu! non ita conditum,
Posces Eurialum tibi.

Quod si Pergamio doctior auspice
Tam carum revocare occiperes caput,
Non lapsa redeat flammula corpori,
Quod telo semel aspero

Fatum nec precio flexile, nec prece
Dejectum tumulo destinat horrido.

Sed luctum levet hunc ingenium sagax,
Quo junctus tibi perpetim.

A D
NICOLAUM RHEDINGERUM
In Strisâ & Sponsberg.

Ex ODA XXIV. *Parcius junctas
quatiunt,*

Sæpius dulces repetunt penates?
Musicis votis Melici cluentes?
Et tibi somnos adimunt, habetque
Janua crebros,

Quæ diu multum facilis patescit
Omnibus; præsto es magis & magis jam:
Me tuo doctum subeunte tegmen,

RHEDIGER adsis?
Insuper Mystas catus entheatos?
Colliges tecto Sophus in virenti,
Barbara turbante minus per inter-
cisa loquelâ.

Quum

Quum tibi priscus decor & venustas,
Quæ solet mentes stimulare puras,
Gestiet circa caput acris forme

Non sine plausu:

Docta quòd pubes latio lepore
Gaudeat, culto magis atque verbo:

Aridas voces Bavii sodali

Linqvat inepto.

AD

NICOLAUM HAUNOLDUM,

Sac. Cæs. Majestatis Confiliarium

& in Camerâ Vienenſi Secretarium,

EX ODA XXVI. *Musis amicus.*

CANDORI amicus perfidiam & doloſo

Linqvo nefandis in styga luridam

Portare Diris, queis sub Orco

Rex Erebi dominatur atri:

Quid Nugivendam mulceat, unice

Securus. ô qui mentibus integris

Gaudes, amicum prome pectus,

Prome meo Genio penates,

HAUNOLDE præstans! nil sine te me

Proment canores. Te fidibus meis,

Te musico sonare plectro

Meque, meaque, decet Camenas.

AD

AD POETAS AMICOS.

EX ODA XXVII. Natis in usum,

NATIS, in hymnos Pieridum, metris^o
Certare, Vatum est: sumite barbitū
Svavem, Palatinumqve Phœbum,
Aoniis resonate lingvis.

Phœbo & Poëtis Laurus amabilis
Prædulce quantum congruit! Actios^o
Libate clangores, Amici,
Et numeris resonate lætis^o.

Vultis jocosæ me quoqve sumere,
Plectrum Thalejæ? dicat Hiantiæ
Præles catervæ, quo beatus
Carmine, quâ vigeat Camenâ.

Adest voluntas; non alio cluam,
Labore: qui - Te - cunqve tenent modi,
Non indecoris spectitantur.

Deliciis: lepidoque semper.
Ardore firmas: quidquid habes, age
Largire doctis Vatribus. ah potens
Quanto triumphas in teatro!

Digne Deus graviore metro,
Quæ Musa, quise te dicere laudibus
Poëta dignis, quod poterit melos?
Vix cantitatum te sonorâ
Oeagrius recinet loquelâ.

AD MESSIAM INFERORUM
DOMITOREM

Ex ODA XXVIII. Te maris & terra.

TE necis & Satanae, tenebrisq; nigrantis Averni-
Victorem perhibent, MESSIA,
Paschatis eximii propè festum lata sacratum,
Gaudia, nec nocuit tibi quidquam,
Tanarias tentasse domos, furiisq; boantem,
Percurrisse tholum redituro.
Concidit en stygiae Rector Dis ipse paludis;
Alectoq; revincta catenis;
Et stygis observans portam latrator, habentqve
Vincula Sarcophagum rigidum, armis
Exsutum, quamvis jaculis humana refixis
Funera testatus; nihil ultra
Fibras atque cutem telo dejecerat acris,
Vindice Te; non infimus Olor
Fortunae, vitaeqve. Sed omnes alma domat vis,
Ac horrenda simul stygis ausa.
Stant trepidi manes saevo spectacula Diti,
Auxiliumque avidi tuum anhelant.
Capta senum ac juvenum solvuntur corpora; nullum
Nigra bonum laquearia servant.
Me quoque lethaei terriens furor occisoris
Terrificis miserum obruct umbris.
At tu, CHRISTE, tuae ne parce, favillae
Spiritus atque animae imbecilli
Particulam dare. Sic quodcumq; minabitur Orcus
Fluctibus infernis, Libitina
Frangentur nixus, Te vindice, vitaeq; perpes,
Unde venit, mihi defluet almo
A patre, celestisq; poli Rectore potenti.
Deseris? emeritis sceleratam
Postmodò me poenis labem persolvere, quin &
Tartara nigra, vicesq; dolendae

Me

Me maneat ipsum, erucibusq; relinquit acerbis;
Meq; litamina nulla piabunt.
Quamquam prosternis, non est mora longa, rogatus
Devoto ter pectore, tollis.

AD

M. DANIELEM VECHNERUM

P.L. & Professore Aurimontan.

Ex ODA XXIX. Joci beatissimum.

VECHNERE, sacris Pieridum cluis?
Gazis? & amplam quæris adorem.

Longè antè cantatis novenis?

Numinibus? Clarioq; Phœbo

Libas Melissam? quæ tibi Virginum

Vati creato desit amabilis?

Tibi quis in Pindo Poëta.

Emeritum fileat brabejum?!

Doctus canores fundere Lydios?

Plectro sonanti: quis neget entheis?

Tradi virentes jure Lauris?

Vatibus, & decus exhiberi?

Nunc tu gregatos undiqve nobiles?

Varum lepores, Castaliam & domum.

Ornare Pelignis figuris?

Pollicitus graviora, perge.

DE CHRISTOPHORI AB HOBERG

in Fürstenstein, Natali,

AD PHOEBUM.

Ex ODA XXX. O Venus regina.

C

PHOEBE

PHOEBE Musarum pater & Meden-
Linque Parnassi juga, nobilisq; (cum,
Rite natalem celebrando HOBERGI
Limina iſe.
Phocidos tecum ſociæ Themisqve
Atqve formoſæ properent Camenæ,
Svadaq; & terno Charites favore,
Doctaqve Pallas.

AD

DIVUM RUDOLPHUM II
ROMANORUM Imperatorem.
EX ODA XXXI. Quid dedicatum.

quid, Quid maximum mundi rogitat Caput
Vates? orat, cum citharâ novum
Edens ſonorem? non nitentes
Cæruleis ſub aquis lapillos:
Non faſtuofæ magna Bohemiæ
Jumenta, non rura aut Moravos agros:
Non vina, quæ ſvavi ſapore
Procreat Austria, copioſa.
Sumant triumphos Marte, quibus dedit
Bellona palmam; gnavus & ardui
Miles laboris digna poſcat
Signa gravi reparata bello,
Vi clarus auctâ: quin vel identidem,
Anno revifens agmina Turcica,
Impu-

Impunè: me pascunt Camenæ,
Me Meditrina, vigeniq; Pallas:
Frui paratis & Melico mihi,
Rudolphe, dones: at rogo, Laureâ
Cum florida & vitam quietam,
Exigere, & numeris cluentem.

AD MUSAM SUAM.

EX ODA XXXII. *Poscimus si quid.*

Poscimus, si quid melici sub Orbe

Lusinus tecum, quod & hanc in horam
Duret, & posthac; age, dic novellum,

MUSA pœma,

Delio dudum modulata Phœbo,
Qui sciens mœrbi, tamen inter ægros
Sive crudeles agitarat imam

Ad Ilyga Parcas,

Pallada & Syadam, Sophienq; & illi
Semper hærentes Charites fovebat;

Et Deas sacris numeris, sacraq;

Voce potentes.

O amor Phœbi, & sociis noveni

Dulcis adjutrix gregis! ô honoris

Grande magnum! mihi semper adsis

Ritè petenti.

AD JOHANNEM A NOSTITZ ET

Noës, in Gross & Klein Strentz, &ç.

Capitanum Wolaviensem & Hernstadiensem,

Consiliarium Ligio-Bregensem, super

immaturo obitu.

CHRISTOPHORI A LANGENAW
& Strentz, in Wilxen & Cunrads-
Walda, Privigni.

EX ODA XXXIII. *Albi, ne doleas.*

NOSTITI, haut doleas plus nimio memor
Privigni interitus; neu lacrumabiles

Eructes gemitus, cur ita floridus

Leitio dispereat cito.

Immitem rigidâ Sarcophagum manu

CHRISTI vicit amor: mors fera nobilem

Stravit LANGNAVIM: sed prius inferis

Jungentur Superi Deis,

Quam nigrâ maneat LANGNAVIVS domo.

Sic visum DOMINO, cui placet embeas

Mentes atq; animas sub juga celica

Laeto ducere cum sono.

Ipsam te gravior si subeat dolor,

Gratâ detineat luce beatitas

Sempiterna, bonis suavior Orbita

Volventis fragiles jocos.

AD CUNRADUM AB HOBERG
In Fürstenstein.

EX ODA XXXIV. *Parcus Deorum.*

PARCUS medentium Cultor & infreqvens
Poëticanti dum sapientia

Addictus erro; nunc retrorsum

Ferre gradum, atq; iterare cursus

Sumo

Sumo relictos; namq; sagittifer
Herbâ potenti morbida diluens,
Plerumq; per morbos valescens
Donat epos, memoremq; famam;
Quôq; Austro algens, & Notus imbrifer,
Quô Libs, & Arctoi horrida frigoris
Procella, Vulturûsq; mollis
Disjicitur: valet ima summis
Eqvare, & obscurum evehit ad polos
Honore mactans: inde pigrum catus
Apollo eum minace vultu
Dimovet: heic beat occupatum.

AD JOVAM.

Ex Oda xxxv. O Diva gratum.

JOVA! vastum tvi regis æthera,
Potens vel amplam proveheris æccus
Imum misellum, vel potentes
Reddere præcipites Dynastas.
Te gnâvus ambit cordifluâ prece
Pindi Colonus: Te Dominum Aonis
Quicumq; musæo requirit
Phocida Pieriam cothurno.
Te Cultor aræ, Te nomici Viri
Sophiqve, Coiqve, & Laicus rudis,
Prolisq; mæres Christianæ &
Lacteolæ repetunt puellæ.
O æstuoso ne pedè proras
Pindum labantem, neu melicis cata
Ad arva contendens, ab arvis
Exstulet, atq; Helicone cedat.
Te semper ornat syavis amœnitas,
Cantus decentes & modulos chely
Litans sonorâ: nec voluntas
Prona deest, animusq; præsens.
Te vox & amplo lingva sonans canit

Adacta

Adaucta metro; nec Dominum negat,
Quocumq; commotus, serenos
Mente oculos alienus abdis.
At turba perversa, & vitiorum amans
Retrò recedit: diffugiunt sacris
Cum labe neglectis scelesti,
Ferre preces minime parati.
Serves daturum Cæsarem Hiantias
Viris corollas, & juvenum recens
Ornamentum Aserais canendum
Verbis, Ardaliq; plectro.
Ohe Maro, & nunc regnat Horatius,
Nasoq;: quid nos ambigimus vigens
Ætas? quid intactum Poëta
Linqvimus? unde lyram juventus,
Cultu Deorum, continet? aut quibus
Silescit oris? ô utinam novo
Calore restaures potentum
Vatibus hymnidicis amores.

IN JESU CHRISTI DEI HO-
MINIS NATALEM

EX ODA XXXVI. Et thure & fidibus.

ET cantu & precibus juvat (dulo
Placare, & citharæ murmure blan-
Regem Patre Deo fatum,
Qui nunc Bethlemio natus in oppido
Lapsis maxima fratribus,
Nulli plura tamen gaudia conerit,
Quàm lectis gregibus, memor
Casus, tartareo rege, gravissimi,
Mutatiqve simul status.
Albo ne careat lux pia calculo;

Neu

Neu lati mora jubili;
Neu, more Alituum, sit moduli quies;
Neu multi Satanas mali
Electos stygiis circumeat dolis:
Neu desit sua laus DEO;
Neu pax Terrigenis; neu pia gaudia.
Omnes in puerum hunc suos
Infigant animos: nec puer hic novo
Divellatur Ates malo
Terrenis miseris horrificentior..

DE JESU CHRISTI

VICTORIA.

EX ODA XXXVII. Nunc est bibendum.

Nunc est canendum, nunc pia jubila,
Fundenda JOVÆ; nunc venerabili
Orate Victorem inferorum,
Temp^o adest prece, Christiani.
Antehac nefans depromere gaudia,
Ex corde pleno, dum stygiæ domûs
Rex ille funestas ruinas,
Tartara & Orbicolis parabat,
Exastuanti cum grege Erinnyum,
Orci fororum, quidlibet efferus
Tentare, flammantiqve averno
Percitus. At minuit furorem,
Sperata celfo missa SALUS polo,
Mentemq;

Mentemque ferventem rabie truci
Coëgit in turpes timores^r
CHRISTUS ab arce nigrâ ruentem
Letho suo urgens: miles ut impiger
Hostes paventes, aut timidum potens^r
Certator in circo palestræ
Sangvineæ: daret ut catenis^r
Immane monstrum. Qui generosius^r
Pugnare quærens, nec trepidabilis^r
Expavit Orcum, nec latentes^r
Cerbereâ Lemures palude:
Tetram sed ausus visere regiam,
Vultu minaci plenus, & horridum,
Prensare Plutona, ut cremandos^r
Eripèret barathro misellos^r,
Vinclis prehensâ morte potentior:
Diris colúbris scilicet imperans,
Redux ab infernis potenti
Victor ovans abiit triumpho.

AD MENTEM SUAM.

EX ODA XXXIIX. *Persicos Odi, puer.*

CALLIDOS Odi, mea Mens, amores:
Displicent mistæ dubiis loquelæ;
Mitte festari loca, quæ dolosâ
Fraude tumescunt.

Simplici recto nihil allabores,
Providus curo, neq; te latentem,
Dedecet rectum; neq; me sub omni
Sorte vigentem.

* * *

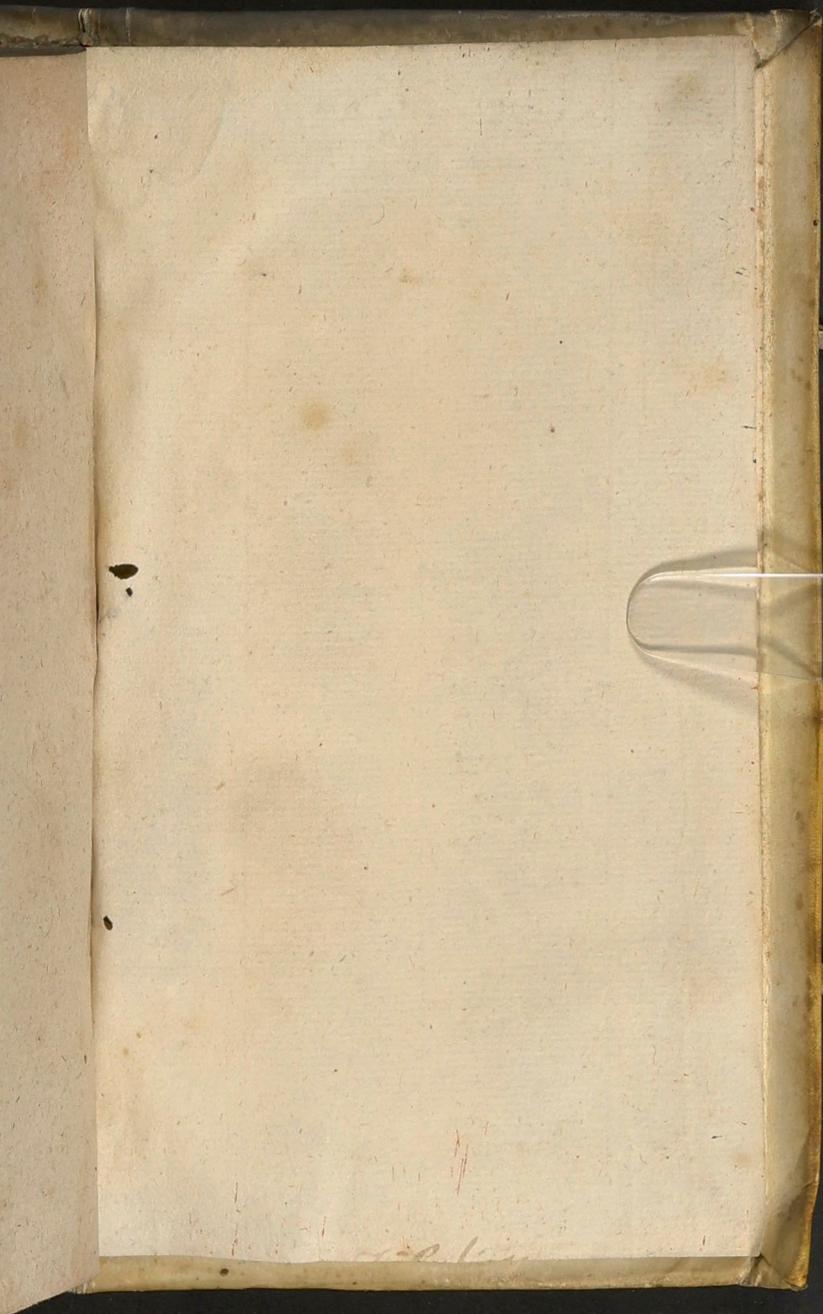

VD16
PV

CASPARIS CUNRADI

Phil & Med D.

CCI

me jero hector

A. Disel-

